

sætningen. For saa vidt som al Stempelafgift hviler paa Omsætningen, og for saa vidt som saadanne Afgifter i og for sig ere urimelige og ikke lade sig rationelt begrunde, kan jeg naturligvis give ham Ret; men naar man har Systemet, er det ikke hensigtsmæssigt at have et Punkt i Systemet, hvor der finder en Ordning Sted, som er til absolut Ugunst for den danske Omsætning. Det Forhold, som skabtes i Fjor, var dette, at udenlandske handlende, som staa i Forbindelse med danske handlende, bleve fritagne for en Stempelafgift, som de tidligere altid havde baaret. Det er derfor den danske Handelsstand, som har gjort opmærksom paa det Forhold, at der her skete noget ganske besynderligt, nemlig at Statskassen paa et Tidspunkt, hvor den lagde Byrder paa hele den danske Omsætning, paa alle danske Statsborgere, samtidig havde givet Afkald paa et Beløb, den hidtil havde opkrævet i Udlandet. Jeg tillod mig derfor ved første Behandling af de forskellige Skattelovforslag at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa det særegne Forhold, som bestaar mellem visse danske handlende og udenlandske handlende, særlig tyske, men dog ogsaa nogle belgiske og franske handlende, at disse belgiske, franske og navnlig tyske handlende, naar de have solgt Varer paa 3 Maaneders Kredit, gaa til tyske Banker og aflevere de uaccepterede Veksler og faa disses paalydende Beløb udbetalt af den tyske Bank, idet det siges, at det er en særlig Form for Kassekredit, de have derne. Efter Forløbet af de 3 Maaneder aflevere de tyske Banker saa Vekslerne til Inkassation i Danmark. Naar der nu hvilede en Stempelafgift paa Vekslerne, vilde den efter købmandsmæssig Coutume blive erlagt af de tyske, belgiske eller franske handlende; det have de altid gjort før. Den omhandlede Bestemmelse i Stempeloven trængte derfor til at rettes, og jeg gjorde altsaa opmærksom paa det ved Skattelovforslagenes første Behandling. Det var den Gang i Handelskredse opgjort, at Beløbet, som Statskassen paa den Maade mistede, maaske var ca. 100,000 Kr.; jeg udgav det ikke for mere, end det var, nemlig som noget, der var meddelt mig. Nu hører jeg, at „Børsen“ ogsaa har anslaaet det til ca. 100,000 Kr.; det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) mente, at det var for højt anslaaet, men det maa dog vistnok naa derop imod efter de Bemærkninger, den højtærede Finansminister har fremsat i Motiverne til Lovforslaget,

idet han siger, at det i hvert Fald ikke bliver under 50,000 Kr., men rimeligvis ikke ubetydeligt derover; det maa vel altsaa ligge mellem 50,000 og 100,000 Kr. og komme op imod det sidste Tal. Da der saaledes her er Tale om en Foranstaltning, som ikke vil medføre Skatteforhøjelse for nogen dansk Borger, men kun gaar ud paa, at vi — med et Aars Afbrydelse — fortsætte en Sædvane, som er kendt hos vore udenlandske Kunder, og som ikke kan være dem fremmed, da de selv ere underkastede Stempelafgift i deres Hjemland, og da vi ved at fortsætte dermed indkassere for den danske Statskasse mellem 50,000 og 100,000 Kr., som ellers vilde blive hos de udenlandske handlende, kan jeg ikke se nogen Grund til ikke at anbefale dette Lovforslag til hurtig Behandling og Vedtagelse her i Salen.

Schovelin: Jeg skal ogsaa fra vor Side anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse; men jeg vil benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at det ikke er saa aldeles givet, at den Regel, som den nu bestaaende Lov har om Vekselstempel, er rationel. Det, man havde for Øje, da man ordnede Vekselstempelforholdet sidst, var ganske naturligt dette, at normalt trækkes der ikke Veksler fra de store Lande paa de smaa Lande; for saa vidt disse have Betalinger at udføre, sker det gennem Remitteringer. Nu er det imidlertid saa, at der navnlig i de senere Tider og ikke mindst gennem enkelte større Banker er kommet en meget stor Inkassoforretning, som sker i alt Fald delvis under Vekselform, idet man sender Veksler herind i Landet og ikke lader dem acceptere — først ved Accepten bliver det til en Veksel —, men lader dem ganske roligt ligge; man adviserer, at Vekslerne ere komne, og lader dem roligt ligge til Forfaldsdagen, og saa indkræver man dem. Det vil ses, at disse Veksler i Virkeligheden ere en Form for Checks eller Anvisninger, og de falde saaledes efter de Principper, man fulgte i den sidste Stempellov, rationelt set i Virkeligheden udenfor Stempelpligten. Naar Anvisninger og Checks skulle være stempelfri, burde begrebsmæssigt ogsaa disse Veksler være det, men jeg indrømmer, at det, finansielt set, er en mærkelig Maade at komme til at omgaa Stempeloven paa, og det ser ikke godt ud, at der derved berøves Statskassen Penge, som Statskassen rigeligt har Brug for. Ikke mindst paa Grund af den Forbindelse, dette Lovforslag staar i